

บทที่ 1

บทนำ

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา สภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในภาวะตกต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากวิกฤตการณ์ค่าเงินบาท และการไหลออกของเงินทุนต่างประเทศ อีกทั้งยังมีการไหลออกของเงินทุนภาคเอกชนเพื่อชำระหนี้ระยะสั้นคืนต่างประเทศ ทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบน้อยลง ประกอบกับสถาบันการเงินชะลอการปล่อยสินเชื่อ เนื่องจากปัญหาการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการ รวมทั้งปัญหาการว่างงานซึ่งได้ทวีความรุนแรงขึ้น ทางรัฐบาลจึงได้ใช้ความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศโดยการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และขนาดย่อม เพื่อที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมนั้นๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศ โดยจัดให้มีการเคลื่อนย้ายภาคอุตสาหกรรมให้กระจายออกไปสู่ชนบทให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ชนบท มีการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมที่อยู่ในชุมชนเมืองที่สำคัญๆ เน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจให้เกิดการลงทุนเพิ่มขึ้น เพื่อให้เป็นแหล่งงาน และรายได้ที่สำคัญของประเทศ รวมทั้งยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมส่งออก เพื่อที่จะสามารถผลิตสินค้าส่งออกไปแข่งขันในตลาดโลกได้ และมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยดำเนินการเร่งรัดพัฒนาเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนเพื่อให้บริการ และช่วยเหลือผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมเครื่องประดับและอัญมณีในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออกเป็นส่วนใหญ่ คือประมาณร้อยละ 80 ของมูลค่าการผลิตรวมทั้งหมด 57,246 ล้านบาท สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียมมีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจาก 1,908.4 ล้านบาทในปี 2540 มูลค่าการผลิตรวมเพิ่มขึ้นเป็น 2,517.9 ล้านบาท ในปี 2543¹ อุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียมเป็นอุตสาหกรรมที่เริ่มเปลี่ยนจากอุตสาหกรรมขนาดเล็กเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศมาเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ขึ้น และเริ่มผลิตเพื่อส่งออก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ

¹ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรมปี 2543 และแนวโน้มในอนาคต, พฤษภาคม 2543, หน้า 178-183

ที่ตกต่ำในปัจจุบันทำให้ตลาดไม่มีกำลังซื้อเครื่องประดับแท้ ประกอบกับเครื่องประดับเทียมมีความหลากหลายในรูปแบบ จึงทำให้เครื่องประดับเทียมมีความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และเนื่องจากประเทศไทยมีความพร้อมในด้านแรงงานที่มีฝีมือเป็นเลิศ ค่าแรงที่ต่ำกว่าคู่แข่ง การออกแบบที่แปลกใหม่ มีความสวยงาม เริ่มมีใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยเพื่อให้ได้สินค้าที่มีรูปแบบ และคุณภาพที่ตรงความต้องการของตลาด รวมทั้งสามารถแข่งขันได้ในตลาดต่างประเทศ สิ่งเหล่านี้ทำให้อุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียมของประเทศไทยมีศักยภาพในการส่งออกสูงขึ้น โดยมีมูลค่าส่งออกไม่ต่ำกว่าปีละ 2,000 ล้านบาท

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพที่จะดึงดูดการลงทุนใหม่ๆ ทั้งจากภายใน และต่างประเทศเพื่อเพิ่มปริมาณการส่งสินค้าออก เนื่องจากมีความพร้อมในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงข่ายถนน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา สถาบันการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีผู้ประกอบการที่ตื่นตัว และปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างดี เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงในการเป็นศูนย์กลางการผลิต และจำหน่ายเครื่องประดับอัญมณี เนื่องจากมีความพร้อมด้านแรงงานที่มีทักษะในงานที่ใช้ความละเอียด ประณีต มีวินัยในการทำงานเชิงอุตสาหกรรม อีกทั้งจังหวัดเชียงใหม่ยังมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการส่งออก เช่น ด้านศุลกากรท่าอากาศยานนานาชาติ บริษัทขนส่งทางอากาศ ศูนย์บริการทางการค้าต่างประเทศของสถาบันการเงิน รวมทั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนโรงงานผลิตเครื่องประดับเทียมในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจของผู้ที่สนใจจะลงทุนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนตั้งโรงงานผลิตเครื่องประดับเทียมในจังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความเป็นไปได้โครงการลงทุนตั้งโรงงานผลิตเครื่องประดับเทียมในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้สนใจในการพิจารณาตัดสินใจลงทุนตั้งโรงงานผลิตเครื่องประดับเทียมในจังหวัดเชียงใหม่

สมมุติฐานในการศึกษา

โครงการมีความเป็นไปได้ในการลงทุนตั้งโรงงานผลิตเครื่องประดับเทียมในจังหวัด เชียงใหม่ โดยถือเกณฑ์ให้ผลตอบแทนการลงทุนมากกว่าร้อยละ 15 ต่อปี อายุโครงการเท่ากับ 5 ปี โครงการมีการกู้ยืมเงินจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทั้งเงินกู้ระยะยาว และเงิน กู้เงินทุนหมุนเวียน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะยาวสำหรับลูกค้าทั่วไปโดยถือเกณฑ์ธนาคารแห่ง ประเทศไทย คือ ร้อยละ 8.00 ต่อปี ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เงินทุนหมุนเวียนสำหรับลูกค้าทั่วไป โดยถือเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย คือ MOR+0.5 หรือร้อยละ 8.25 ต่อปี ณ มกราคม 2545

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน หมายถึง การศึกษาเพื่อต้องการทราบผลที่ คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามโครงการการลงทุนในโรงงานผลิตเครื่องประดับเทียม โดย พิจารณาจากการศึกษาวิเคราะห์โครงการใน 4 ด้าน คือ ด้านการตลาด ด้านเทคนิค ด้านการจัดการ และด้านการเงิน ทั้งนี้เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน

เครื่องประดับเทียม หมายถึง ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับที่ตัวเรือนทำด้วยเงินชุบทองคำ ขาว และมีการติดอัญมณีสังเคราะห์ เช่น คิวบิกเซอร์โคเนียร์ และ พลอยเนื้ออ่อนสังเคราะห์ต่างๆ บนตัวเรือนเครื่องประดับ